

KWALITARIA EN QUALICOATARIA

Pas zat ik in een frietkot. Nee, een zelf-verklaarde 'kwalitaria', want een cafetaria ofwel snackbar speelt tegenwoordig de sterren van de Michelin-hemel. Nou ja, dat is weer wat overdreven, maar het punt is duidelijk: een Chinees is ook geen groothandel in bami-haspels meer, en met de kroketterettes is het dezelfde kant op gegaan. Is het u trouwens ook opgevallen dat steeds meer patattenten door Chinezen gerund worden?

En waarom deze smakelijke Terugblik? Omdat ik onlangs weer herinnerd werd aan mijn VOM-jaren, van eind 1997 tot en met voorjaar 2001.

Sinds 12 december 2013 heet de Vereniging voor Oppervlaktetechnieken van Materialen voortaan ION, ofwel Vereniging Industrieel Oppervlaktebehandelend Nederland, maar goed: de helft van mijn week was voor de SVC, ofwel Stichting VOM Certificaat. We deden de certificering volgens ISO 9002 (thans ISO 9000). Dan stuurden we een vakdeskundige mee met de auditor, om te checken of het kwaliteitshandboek op de werkvloer eigenlijk wel uitgevoerd werd. Dat leverde wel eens handige verbeterpunten op, die latere schade en schande konden besparen. En we gaven er een verslag bij, in plaats van alleen een vinkenlijst. Meer dan de boel voor het eerst winstgevend maken is me niet gelukt: in 2000 hebben we het aan een internationaal bekende concurrent overgedragen. We waren niet *too big to fail*, zoals grote banken die overheden om hulp kunnen chanteren, maar *too small to succeed*. En uitbesteders zullen het een vrienden-

certificaat blijven vinden, al legden we de lat juist hoger. Want een bij elkaar geplakt kwaliteits-handboek dat een eenzame stagiair ooit had opgezet en dat jaarlijks uit de

Tijdens een werkvakantie in Drenthe werd duidelijk hoe kwaliteit en kostenbeheersing samen kunnen gaan, want hoe kan deze patat-speciaal anders slechts € 3,50 kosten? Héél speciaal...

la kwam voor de *audit*, voldeed natuurlijk niet.

Maar een internetcolumn over algemene in plaats van vakgerichte kwaliteitsborging, die nota bene de voorpagina van Europa's beste vakblad Galvanotechniek haalde, heeft me weer teruggebracht naar vroeger tijden. De vertaling vindt u in deze editie. Een opdrachtgever gooide in het kader van kostenbesparingsprogramma's steeds meer nieuwe problemen over de schutting. Het betreffende galvanobedrijf moest die dan maar in zijn voorbehandeling opvangen. Dat had weinig met ketensamenwerking of kwaliteit te maken. Het kwaliteitscertificaat van de opdrachtgever werd ondertussen doodleuk alsmaar verlengd. Totdat deze loongalvano zijn eigen certificaat maar liet verlopen, die hij ooit voor deze klant had behaald. *Schluss mit dem Unfug!* (kappen met die onzin!).

Pikant detail: toen ik nog op de spuiterij werkte, heb ik een artikel gemaakt voor Oppervlakte-technieken & Corrosiebestrijding (zo heette dit blad destijds): "ISO, wiens belang is ermee gediend?" Positief, hoor... we waren pilot voor het zogeheten 'groeicertificaat' voor MKB-bedrijven (voor de bewaarders: dat was april 2007).

Maar wat is het kwaliteitslabel voor vakbladen eigenlijk? Na dik 150 edities zeg ik: wat mij betreft het lezersonderzoek. Voor het eerst is dit gehouden onder alle lezers en niet al-

leen de VOM-leden (nu dus ION-leden). De hoge respons, terwijl het voor velen niet de eigen vakvereniging betreft, en zeer positieve waardering voor vak kennis uit congressen en beurzen, zijn een aanmoediging.

Misschien een beetje teleurstellend voor branchewerkers als mijzelf, is dat het de lezers niet zoveel kan schelen of vakverenigingenwerk prominent in beeld komt. Terwijl vakblad Oppervlaktetechnieken (of Oppervlakte-technieken & Corrosiebestrijding, zoals mijn eerste 19 edities heetten) juist altijd enorm heeft bijgedragen aan de naam die de VOM in de markt had. Nu maar hopen dat vereniging ION diezelfde naam, bijvoorbeeld als cursus-kwalitaria, kan handhaven. En belangenbehartiging wordt alsmaar belangrijker.!!

Dan is er nog volop werk aan de winkel. De galvanodirecteur met zijn pikante column *F**k Zertifizierung*, in ongekuiste vorm op de voorpagina van Europa's leidende vakblad afgebeeld, spreekt boekdelen. Dan zie ik het meer zitten met labels als Qualisteelcoat, waarvoor bijvoorbeeld proefplaten in je proces meegaan en in een lab getest worden. Zo wordt industrieel coatend Nederland een qualicoataria! ●

oppervlaktetechnieken@coatingkennistransfer.com

